

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Evangelium

Citation: Michaëlis, Sophus: "Digte", i Michaëlis, Sophus: *Digte*, 1889, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_01-shoot-idm140296403254224/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Og Klokkens Kimen bliver rustne Toner
af gammelt Malm, der ringes af
en gammel snavset Haand.

* * *

Og dog, hvor er jeg stolt, at jeg har stødt
til Gudestøtten, saa den livløs faldt,
at jeg har løftet Templets sidste Forhæng
og set, at Troen kun et Intet gjaldt.

Nu har jeg rejst mig rank paa mine Knae,
der bøjedes i Støvet, da jeg tilbad
en Afgud, Mennesker sig selv har skabt.

Det falder tungt at gaa foruden Støtte,
nu Troens Aronstav paa Baal er brændt.

Men én Gang nemmer jeg vel og den Kunst
at gaa med sikre Fjed, med løftet Blik
at se paa Himlen, der er vagtløs fri
og ingen Eneherskers Dommerstol.

Da kaarer jeg til Gud den gyldne Sol,
som pløjer Livet frem fra Pol til Pol.